

Temat: Matka Boża ukazuje się dzieciom w Fatimie

Zapoznanie dzieci z wydarzeniami w Fatimie.

13 maja wspominamy objawienia fatimskie. W Portugalii, w Fatimie, dzieciom: Łucji, Franciszkowi i Hiacyncie, którzy, postanowili popędzić stadko owiec na górskie, soczyste pastwiska, nad małym zielonym dębem ukazała się młodzianka piękna Pani, jaśniejąca bardziej niż słońce. To była Maryja, która dodała otuchy przestraszonym dzieciom słowami: „Nie lękajcie się. Nie zrobię wam nic złego.” Następnie spytała się, czy zechcą ofiarować Bogu swoje cierpienia za grzechy, które obrażają Pana Boga. Dzieci oczywiście chętnie zgodziły się. Po chwili Maryja dodała: „**Odmawiajcie różaniec codziennie, by uzyskać pokój na świecie.**” Po tych słowach piękna Pani uniosła się ku wschodowi i zniknęła. Dzieci spotykały się z Maryją od maja do października, zawsze o tej samej porze. Maryja przekazywała im obietnice fatimskie. Łucja, najstarsza z nich, została siostrą zakonną, opisała te spotkania w swoich „Wspomnieniach”.

Dnia 13 maja 1981 roku, w rocznicę objawień fatimskich dokonano zamachu na naszego polskiego papieża - Jana Pawła II. Również rok od tego wydarzenia, czyli 13.05.1982 papież osobiście podziękował Maryi w Fatimie za uzdrowienie. W koronie figurki Matki Bożej Fatimskiej znajduje się kula, która była przeznaczona dla Jana Pawła II.

Papież spotkał się z Łucją, która przekazała mu wszystkie tajemnice fatimskie.

Przesłanie Matki Bożej odnosi się również do nas. Matka Boża mówiąc do dzieci, prosi wszystkich, także dzieci, aby nie przestawały i modliły się na różańcu, ponieważ to potężna broń na trudne czasy.

P.domowa : Módl się słowami modlitwy „Zdrowaś Maryjo” i odmów sobie różaniec (choć 1 dziesiątkę).

Temat: 100 letnia rocznica urodzin Jana Pawła II

Przybliżenie postaci św. Jana Pawła II.

Na poprzedniej katechezie został wspomniany papież Jan Paweł II. Nie możemy zapomnieć o naszym, polskim papieżu. Dnia 18 maja mija 100 lat od narodzin Karola Wojtyły – Wielkiego Polaka. Chciałabym, abyście z uwagą przeczytali ten piękny tekst, mówiący nam o tak ważnej postaci. Przeczytaj sam lub z pomocą.

Wybierz jakieś słowa z poniższego tekstu i narysuj samodzielnie Jana Pawła II (np. papież z dziećmi z różnych krajów, mogą być same główki) .

1. Jest miasteczko na tej ziemi
małe, skromne jakich wiele –
rynek, szkoła, parę ulic
i dom blisko przy kościele.

2. W domu tym, na pierwszym piętrze,
gdy maj ciepły pachniał bzami
po raz pierwszy na świat spojrział
mały Karol, Lolkiem zwany.

3. Ręce taty go nosiły,
oczy brata doń się śmiały,
mama zaś szepotała czule:
„Loluś będzie kimś wspaniałym”.

4. Ale co to? Anioł smutku
cicho siada w domu progach.
Mama – piękna, dobra mama –
zamieszkała w domu Boga.

5. Ledwo żal się dał utulić,
nowa rana się otwiera.
Młody lekarz – brat Karola –
pośród chorych swych umiera

6. Czas pożegnać Wadowice:
kościół w dole, klasztor w górze,
dom, przyjaciół i... cukiernię
odwiedzaną po maturze.

7. Już wita gród królewski
i uczelni stare mury.
Ale co to? Nad Krakowem
ciemne się gromadzą chmury.

8. Straszna się zaczyna wojna,
która zła wyrządzi wiele.
Strzały, krzyki i płacz ludzi
słychać ciągle pod Wawelem.

9. Karol, zamiast czytać książki,
co dzień biega do fabryki.
Tam ładuje gruz wapienny
na specjalne wagoniki.

10. Tam, gdzie Jezus Miłosierny
do dusz ludzkich mówi w ciszy,
głos Bożego powołania
coraz mocniej w sercu słyszy.

11. W dniu pierwszego listopada
zaśpiewały w niebie dzwony –
nowy kapłan na Wawelu
właśnie został wyświęcony.

12. Wnet do Włoch go wysyłają –
niech się uczy w imię Boga.
Po dwóch latach z doktoratem
Znów w ojczystych stanie progach.

13. Dni mijały i tygodnie,
nowe nadchodziły lata,
a on ciągle, niestrudzenie,
walczył o przemianę świata.

14. .Dwóch żeglarzy żeglowało,
w obu wielka była siła.
Pierwszy z nich zwał się Wyszyński,
Drugi z nich zwał się Wojtyła.

15. Wkrótce obaj wyruszają,
aby wraz z kardynałami
wybrać na konklawe w Rzymie
pasterza nad pasterzami.

16. Długie były to obrady,
a gdy dym popłynął biały,
niecierpliwie tłumy wiernych
ze zdumienia oniemiały.

17. Stał przed nami papież – Polak,
przybysz z kraju dalekiego.
A w tym kraju wszyscy ludzie
już modlili się za niego.

18. Papież świat objeżdża cały,
każda mu owieczka droga.
Sił nie szczędzi, bo rozumie,
że wypełnia plany Boga.

19 I Nowinę Dobrą niesie
gdzieś w najdalsze świata strony.
Wciąż wędruje, nie ustaje,
choć czasem jest zmęczony.

20. Modli się za nieprzyjaciół
i nikogo nie znieważa.
Głosi miłość, głosi pokój.
Komu może to zagrazać?

21. Zagroziło, bowiem wkrótce
śmiercionośne padły strzały
i osunął się w boleści
Papież jak opłatek biały.

22. Niebo kocha ufających
i faktycznie tak się stało,
że Papieża z objęć śmierci
cudem się ocalić dało.

23. Kiedy już otworzył oczy,
kulę wziął na chwilę w dłonie
i darował Matce Bożej,
by błyszcząca w Jej koronie.

24. Przyszedł wreszcie taki wieczór,
gdy już wcale nie miał siły.
Poczuł wtedy, że się plany
Pana Boga wypełniły.

25. I, że Pasterz ten najlepszy
w niebie już na niego czeka,
a Maryja patrzy czule
i uśmiecha się z daleka.

26. Trzeba modlić się i prosić
aby wstawał się za nami,
i żyć tak, ażeby widział,
że my także go kochamy.

27. Jan Paweł II w niebie już siedzi,
z nieba spogląda na wszystkie dzieci.
Na małe, duże, czarne i białe
I myśli sobie: „Och, są wspaniałe”.

*Nagle jak błyskawica
- pojawiła się przed nimi
na dębie piękna Pani
przedziwnej jasności.*

*wica
ed nimi
Pani
ości.*